

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

E ante Q

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Sciendum praecipit, nulla pietatis facta mentione. Potius ita q...

Epitaphiis, i. e. s. Combination, figura, quam dictio in ver...

Epops, m. t. i. Avicula sordidissima est, eaque cristata, unde...

Epopta, i. e. s. In sacris dicebantur mystae, qui totum jam...

Epops, neut. gen. [i. e. s. Vn. Vers.] quamvis Graecis generale...

Epops, i. e. s. Est genus carminis in quo sen...

Epoto, as, are, potando exhaustio. [i. e. s. Gall. Boire tant...

Epula, arum, f. p. quasi edipulae, sunt cibi in quotidianum...

Epulum, m. t. Dicitur apud antiquos, teste Livio lib. 3. bel...

Epulum, m. t. Dicitur apud antiquos, teste Livio lib. 3. bel...

qualescunque convivae qui epulis intersunt, quos etiam Ve...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

qualescunque convivae qui epulis intersunt, quos etiam Ve...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, d. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

equidē id erit primum proximum Clodii. Huc accedit quod interdum invenitur simul positum in oratione cum ego, ut apud Salust. Ego equidem sic existimo. Quo in loco si velis equidem explicare per ego & quidem: ineptissimam consecuta perissologiam. Satius itaq; erit dicere, equidem nihil aliud significare quam quidem.

Equus. Animal, nemini non notum. [1010] *fur. 1010*. Gall. *Cheval*. Ital. & Hispan. *Cavallo*. German. *Ein Ross* et *Pferd*. Belg. *Ein Pferd*. Pol. *Kon*. Vng. *Lo*. An. *An horse*.] Sunt qui ad a qualitate dictum putentur, quasi equū detracta prima littera quæ diphthongum efficiebat: quod equi pates eligi solerent, qui bigis, quadrigisq; iungerentur. Sed hæc etymologia ut pleræque alia, admodum videtur frivola. Cic. de Amic. Nemo est qui non equo quo consuevit, libentius utatur, quam intructo & novo. Idem in Verrem: Eum nemo unquam sedentem in equo vidit. Virg. 2. Aen. & equorum agitato Achilles. Ovid. 3. Metam. Ut fremit acer equus, quū delictus ore cruento Signa dedit tubicen. Equorum alii gradarii, qui molli gradū, & sine succussura incedunt: contra, succussores fessorem frequenter inquietant. Alii dicuntur veteri, in cursu velocissimi, quibus majores usi sunt in venatione. Equus Trojanus, proverbium, de occultis larebris, conspirationibusque ad perniciem alicujus tendentibus. Cicet. pro Mutina. Intus, inquam, est equus Trojanus, à quo nunquā me Consule dormientes opprimemini. Equus & quadrigis: id est, omni conatu. Cicet. ad Quint. Frat. libro 2. Sic ego qui in illo homine colendo tam indormivi diu, te mehercule sæpè excitante, cursu corrigam tantum ab eo nostrum probari) quadrigis poetis. Velis equisque. Cic. 2. Offic. Cum his velis equisque, (ut dicitur) si honestatem tueri ac retinere sententia est, delectandum est. Quo tamē in loco nonnulli malunt legere vitis, equisque. In planticem equum, *in vitiis* *in vitiis*. Quoties quis ad id provocatur, in quo plurimum valet, quoq; vel maxime gaudet. Equus in campo, tanquam in sua est arena. Lucia in Captivo, & Plato in Theæreto. Translatum videtur à militia. Nam quoties res est pediti cum equite, pedes fugit campellina, fectaturq; loca impeditiora. Equi senectus, *in vitiis*. Proverbium in eos dici solitum, qui præclare rebus gestis in juvenia posteaquam consenuerint, ad sordidas curas semet abijciunt. Sumptum à generosis equis, qui senio facti fegnes, in pistrinū aut curram, aut aliud id genus opus traduntur, olim in pretio habiti, dum integris viribus essent. Plutarch. L. qui facit V. Sacet. Quod equus ornet campum. Vide Liberin. Quæ maxime in equo spectanda. Vide Apul. de Deo Socrat.

Equū, in dativo & ablativo pluralibus equabus, Equini generis femina: [1000] *syph. 1000*. Gall. *cheval*. Ital. *Cavallo*. German. *Ein Städt*. Hisp. *Yegua*. Pol. *Klaczka, kobyła*. Vng. *Kabala*. An. *A mare*.] Ovid. 2. Metam. Nobiliumque greges custos servabat equarum. Ibidem li. 9. Nec vaccam vaccæ, nec equas amot unct equarum.

Equus, gen. comm. Infidens equo. [1010] *parafib. 1010*. Gal. *Chevalier*, qui est à *cheval*, *chevalier*, *homme d'armes*. Ital. *Cavaliere*, *cavaliere*, *che è a cavallo*, *cavaliere*, *huomo d'arme*. German. *Ein Ritter*. Belg. *Ein Ruyter*. Hisp. *Varon* & *muger* à *cavala*, *cavaliere*. Pol. *rykoczy, rycerz*. Vngar. *Lonagoy, lonag*. Ang. *A man of armes*, *au horse man*, *a knight*.] Plaut. Mil. neque eques neque pedes præfectus quisquam tanta auidacia est, Qui reque faciat confidenter quam mulieres faciunt. Virg. Aen. 8. Interea præmissi equites ex urbe Latina. Sumitur quandoque pro equo. Virg. 3. Georg. Impositi dorso atque equitem docuere sub armis Insultare solo, & gressus glomerare superbos. Equites etiam dicebantur à Romanis qui Equestre dignitatem erant adepti, aut ex Equestri ordine prognati: quorum ordo, quavis dignitate Senatoria aliquāto erat inferior, proximam tamen ab illa obtinebat dignitatem. Neque solum dignitate, verum etiam censu distinguebantur equites à senatoribus. Censu enim Senatorius duplo major erat censu Equestri. Nam ante Augusti tempora census Senatorius erat octingentorū millium: hoc est, coronatorum XX. M. Censu autem Equestri quadringentorum millium: hoc est, coronatorum X. M. quantum postea pro arbitrio principum sæpius auctus fuit census, & imminutus. Mart. lib. 3. Feliciter omnis Eques tecū populusq; Patresque.

Eques, tria genera loquedi Latini scriptores usurpant, eques, equestris ordinis, equestri loco natus, quæ utrum idē significant, an verò differant & quatenus differant, considerandum. Eques & equestris ordinis, idem sunt: nam & eques quicumq; est, & dicitur idē equestris ordinis, & est, & dicitur. & contra Quod si eques patre natus est equite, qui nunquam senator fueritis equestri loco natus dicitur: si patre natus est senatore: eques quidē, sed non equestri loco natus, qui porro, quum eques fuisset, in senatū est allectus, eques non amplius dicitur,

sed assumpto nobilioris ordinis nomine, senator: ornamenta tamē retinet equestria, anulum aureū, & equū publicū. Item M. Cicero quum equite Romano natus esset, nunquā postea quam in senatū pervenit, eques appellatur, sed senator: atque ipse suis in scriptis, quum de ordine senatorio loquitur, nostrū appellat: quū de equestri, non itē is igitur non eques, non equestris, sed senator, & senatoris ordinis jure dicebatur. Ac mihi venit in mentē, quod in quadā epistola scripta M. Ciceri ad Cic. Nostrū, inquit, equites nisi acutius vidissent: nostrū eo casum dixit, quia uterq; patre equite Romano natus erat. Potest igitur esse eques equestri loco natus & eques non equestri loco natus: itemque potest esse senator equestri loco natus, & senator non equestri loco natus: cujus verò patre equite fuit, is, si senator factus est, desinit appellari eques, & equestri ordinis, eadem tamen retinet insignia, nisi si ea, ignominie causa, notatus à censoribus amisit. Ex Aldi observatione, Equestres, hujus Equestris, & hic & hæc Equestris, & hoc Equestre ab eques fit, Quod pertinet ad equitem: [1010] *Gal. De cheval ou chevalier, des appartenances d'armes ou de chevalerie*. Ital. *Equite* *che è a cavaliere* *si cavaliere*. German. *Ritter* *das zu den Reffen vñ der Reuterey gehet*. Hispan. *Caba de cavall*. Pol. *lewy do lądzi przynależny*. Vng. *Lonagoy, vñ lonagoy*. Ang. *Of an horse, that belongeth to knyghts or horsemen*.] ut, Equestres copie. Cic. 2. de Fin. Equestris disciplina. Ven. Equestris ordo, ad Brutū: Equestris ordinis princeps. Equitū verò ordinem, *in vitiis* *in vitiis*, medium fuisse constat inter patritios & plebem: hi olim sub Romulo regibus, Ceteros dicebantur, teste Plin. lib. 33. cap. 2. à Celere (ut quidam putant) Remi interfectore: deinde à flectendis equis, Hecumenet vocitatu postea Trossuli, à Trossulo oppido Tusciae, quod id loci nullo pedimento equites cepissent. Hujus ordinis ornamenta & insignia fuerunt, equus publice datus, & anulus aureus. Censu item ad hunc ordinem obtinendum requirebatur 400000. nummū, quæ omnia dignitas, splendor & ornamentum equestris ordinis dicebantur. Vide illud Cic. Sextiana de quodam Gellio: Ornamenta conficit equestri ordinis, nomen retinet.

Equestriā, um, n. 2. Erant quatuordecim ordines graduum Orchestra, in quibus sedebant Equites. *in vitiis*. Scet. lib. 7. de Ben. Equestria omnia Equitum Romanorum sunt. Et in vitiis Sed quum in theatrum veni, si plena sunt equestria, *in vitiis* Popularia dicebantur, ubi plebs ipsa in theatro sedebat. in Domit. Et quia pars major intra popularia decem quæ quagenas telleras in singulos cuneos Equestris à senatori ordinis pronuntiavit.

Equito, as, Equo iter facio. [1010] *rad. 1010*, *in vitiis*, *in vitiis*. Gal. *Chevalier*, *alter à cheval*. Ital. *Cavaliere*. German. *Ein Ruyter*. Pol. *lewy do lądzi przynależny*. Vng. *Lonagoy, lonag*. Ang. *To be on horseback, to ride*.] Horat. Ser. Sat. 3. Laetor par impar, equitare in arundine longa. Cicet. pro Domitio Quam is in illo nostro exercitu equitaret cum suis delectis equitibus. Idē 2. Tusc. Apud quos autem venandi & equitandi laus viget. Macrobi. Satur. lib. 6. cap. 9. autor est, veteris est equitare de ipso equo dixisse, & equite pro equo nonnisi quod acceptum inveniri. Lucil. Nempe hunc currete equum non in que equitare videmus. Quamquam alii distinctionem positionem equum faciant, ut nos, sit accusativus, ad hunc modum: Nempe hunc currete equum, nos atque equitare videmus: ut sit senius, Videmus equum currete, & nos equitare. Hujus composita sunt, Adequito, Obequito, & Perquito, de quibus vide de suis locis. Equitandi peritus non canet, *in vitiis* *in vitiis*. Sumptum à poeta quoniam, in eum qui profectus res scrias versatur in nugis. Greg. Theol. in Epist. ad Eudoxium Rhetorem.

Equitrari, passivè. Plin. lib. 8. cap. 18. Omnes autem in ista jumentorum dorso funguntur, atq; etiam equitantur in pistrinis, De camelis loquens.

Equitatio, onis, f. *in vitiis*, *in vitiis*. Gal. *Chevalier*. Ital. *Cavaliere*. German. *Ritter*. Hispan. *Obra de cavall*. Vngar. *Lonagoy, lonag*. Ang. *A riding*.] Plin. lib. 28. cap. 4. Equitatio stomacho & coxis utilissima.

Equitatus, us, m. q. Equitatus manus & turmæ: huic opponitur peditatus copie. [1010] *in vitiis*. Gal. *Chevalier* *gendarmes* *qui à cheval*. Ital. *Cavaliaria*. German. *Ein Reiffiger* *Reig* *oder Reittung*. Belg. *Dat piederwot*. Hisp. *Cavalleria* *o gente de cavalla*. Pol. *dydakoma*. Vn. *Lonagoy, lonag*. Ang. *A company of horsemen*.] Tacit. 19. Nutantem exercitum victor equitatus incursat. Idem h. 20. Quineriam ipsum equitum nomen sæpè variatum est, in quo quoque qui ad equitandum trahebantur. P. Pomit. ad quod pro equitatione, sive equitandi actu. Plin. lib. 33. Formidat equitari atteri & aduri solet.

Equarius, ria, rium, Quod ad equū pertinet: ut Equarius medicus, qui equis medetur. [1010] *in vitiis*. Gal. *De cheuans servus à cheuans*. Ital. *Qualcunque cosa che serva à cavalli*. Ger. *Das Pferd*

Posterior Hispan. Cafa que ferunt a peneosis a canalis. Po- lon. Kony. Vngar. Leber vala. Anglice, That serveth for an horse. J. Valer. Max. libro ult. Herophilus equarius medicus, C. Marium septies consulum avum sibi vendicando, se erulit.

Equus, n. f. Magnos equorum grex est. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Vn. hanc, va. trospas de checa v. ca. ramens. Ital. Gregge de cavalli d. cavalli. German. Ein hause Hoff. Hisp. El hato de cavalli d. yeguas. Pol. Stado kony. Vn. Mites. An. A great flock of horses or mares. J. Varro in Proem. 2. de Re rust. Quo & ipse pecunias habui grandes, in Apulia oviarias, in Reatino equarias.

Equitilla, n. f. penultima correpta, m. f. Equus ferus: id est, non mansuetus: [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Cheval sauvage. Italice, Cavallo salvatico. German. Ein wild Hest. Hispan. Canallo bravo. Pol. Dzik kon. Vngar. Vad lo. Ang. A wild horse.] cujusmodi in Septentrionalibus regionibus nati, auro est Plin. lib. 8. cap. 81. Idem lib. 28. cap. 6. In primis efficax equiferum sanguis. Et ibidem cap. 10. De equiferis non scri- pturum Græci.

Equitamentum, n. f. Merces que datur pro admistrata equi. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Le salaire d'un cheval qui a servi v. m. c. l. x. v. Ital. Prezzo dello stallone, che cuopre una cavalla. Ger. Der Lohn man gibt man man den Hengst u. d. Stuet getesen bat. Hispan. jornal de cavallon cavallo. Polon. Zaplata od stadni- ka. Vngar. Hika dor. Angl. The reward of a stallion that has lopped a mare.] Varr. An si equam emisses quadripedem, ut meo a- siao Reatino admitteres, quantum poposcisses dedissem e- quamenti?

Equile, n. f. prod. Stabulum equorum. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Stable d. checaux, checaux. Ital. Stalla de cavalli. German. Ein Hoff. Hisp. Est. En pteed haat. Hisp. Canallero d. el stable de cavalli. Pol. Stada kony. Vn. La stallio. An. An horse stable.] Sicut ab ove ovile. Varr. de Re rust. lib. 2. cap. 7. suadet frenos in equi- li suspendere, in oculi equuleoru confuscant videre eorum faciem, & de motu crepitus audire.

Equitans, n. f. sum. possitiam. Quod est equi, quod pertinet ad equu. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. De checa, qui est d'un cheval. Ital. Di ca- valli, cavallino. Ger. Hestweider das dro Hoff ist. Hisp. Cafa de ca- valli. Pol. Kony. Vn. La loba vala. An. Of an horse.] Horat. in principio de Arte poet. Humano capiti cervicem pector equinam longere si velit. Idem 2. Epist. Vtor permissio, caudæq; pilos ut equinæ Paulatim vello. Virg. 10. Aeneid. Aere caput fulgeas, collaq; hirsuta equina.

Equitans, n. f. sum. possitiam. Quod est equi, quod pertinet ad equu. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. De checa, qui est d'un cheval. Ital. Di ca- valli, cavallino. Ger. Hestweider das dro Hoff ist. Hisp. Cafa de ca- valli. Pol. Kony. Vn. La loba vala. An. Of an horse.] Horat. in principio de Arte poet. Humano capiti cervicem pector equinam longere si velit. Idem 2. Epist. Vtor permissio, caudæq; pilos ut equinæ Paulatim vello. Virg. 10. Aeneid. Aere caput fulgeas, collaq; hirsuta equina.

Equitans, n. f. sum. possitiam. Quod est equi, quod pertinet ad equu. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. De checa, qui est d'un cheval. Ital. Di ca- valli, cavallino. Ger. Hestweider das dro Hoff ist. Hisp. Cafa de ca- valli. Pol. Kony. Vn. La loba vala. An. Of an horse.] Horat. in principio de Arte poet. Humano capiti cervicem pector equinam longere si velit. Idem 2. Epist. Vtor permissio, caudæq; pilos ut equinæ Paulatim vello. Virg. 10. Aeneid. Aere caput fulgeas, collaq; hirsuta equina.

Equitans, n. f. sum. possitiam. Quod est equi, quod pertinet ad equu. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. De checa, qui est d'un cheval. Ital. Di ca- valli, cavallino. Ger. Hestweider das dro Hoff ist. Hisp. Cafa de ca- valli. Pol. Kony. Vn. La loba vala. An. Of an horse.] Horat. in principio de Arte poet. Humano capiti cervicem pector equinam longere si velit. Idem 2. Epist. Vtor permissio, caudæq; pilos ut equinæ Paulatim vello. Virg. 10. Aeneid. Aere caput fulgeas, collaq; hirsuta equina.

Equitans, n. f. sum. possitiam. Quod est equi, quod pertinet ad equu. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. De checa, qui est d'un cheval. Ital. Di ca- valli, cavallino. Ger. Hestweider das dro Hoff ist. Hisp. Cafa de ca- valli. Pol. Kony. Vn. La loba vala. An. Of an horse.] Horat. in principio de Arte poet. Humano capiti cervicem pector equinam longere si velit. Idem 2. Epist. Vtor permissio, caudæq; pilos ut equinæ Paulatim vello. Virg. 10. Aeneid. Aere caput fulgeas, collaq; hirsuta equina.

Equitans, n. f. sum. possitiam. Quod est equi, quod pertinet ad equu. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. De checa, qui est d'un cheval. Ital. Di ca- valli, cavallino. Ger. Hestweider das dro Hoff ist. Hisp. Cafa de ca- valli. Pol. Kony. Vn. La loba vala. An. Of an horse.] Horat. in principio de Arte poet. Humano capiti cervicem pector equinam longere si velit. Idem 2. Epist. Vtor permissio, caudæq; pilos ut equinæ Paulatim vello. Virg. 10. Aeneid. Aere caput fulgeas, collaq; hirsuta equina.

Equillus, n. f. Pullus equinus. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Cheval, poulain. Ital. Polaino, polidano. German. Ein Hest Belg. Ein Wuesten. Hispan. Equinus cavallo. Pol. Zarpbia. Vng. Hika, (vagy) hika- sa. Ang. A colt or young horse.] Cic. in Orat. Virginitur domitores equorum non verbera solum adhibent ad domandum, sed ebum etiam saepe subtrahunt, ut fame debilitetor equuleo- rum nimis effrenata vis. Idem in Ver. Equuleos a gente os no- biles, qui Qu. Maximi fuerunt, aufert. & Est & tormenti genus quo ad exprimendâ de noxiis, conscribit veritatē Romani ute- bantur: ita dictum (ut quibusdam placet) ab equi forma: ta- meti alii ardentem laminam malunt interpretari. Cicero pro Dejotaro: Facti enim in equuleo quaestio, iuris in iudicio. Idem 7. Philip. Ponite ante oculos vincula, verbera, equuleum, car- nificem, tortoremq; Seneca lib. 2. Epist. Savina commenta est equuleos, cruces, unicum & tunicam illam alimentis ignium illitam, & intexam. Cic. 3. Tusc. Hac etiam in equuleum inji- ciuntur, quo vita non aspirat beata. Idem lib. 4. de Finibus: Nec si ille sapiens ad tortoris equuleum a tyranno ire cogatur, si- milem habeat vultum ac si ampullam perdidisset. Sed in hac significatione alii malunt scribere eculeus per c.

Equulus, diminutivum ab equus. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Chevallet, pou- lain. Ital. Cavallino. Germ. Hestlein, tinea Hoff. Hispan. Equino- no cavallo. Pol. Kony. Vng. Lantka. Angl. A little horse, a nag.] Cicero libro 2. de Natur. deorum: Omnia in perfectis & ma- turis docet esse meliora: ut in equo, quam in equulo: in ca- ne, quam in catulo: in viro, quam in puero. Varr. 2. de Re rust. capite 7, scribit equulum post annum & sex menses doma- ri posse.

Equilla, n. f. parvam equam significat, sicut equulus parvum e- quum. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Petite ou jeuneument. Ital. Ca- vallina. German. Ein junges oder kleine Stue. Hispan. Pequeña, yegua. Pol. Klaska, kobilka. Vng. Kavalarka. Ang. A little mare.] Varr. Nemo est tam negligens, quin summa diligen- tia cingat alinum qui saliat equulam.

Equolis, de equis dicitur quom contum appennit, sicut carulo de canibus, & suo de subus. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Quand la sa- ment demande le cheval, quand est il char de. Ital. Quando i cavalli vanno insalzo. German. Wann die Hoff weisse oder rotzig sind. Hisp. Quando los cavallas y las yeguas son calientes. Polon. Konyka pozalivosty. Vngar. Mene esk. Anglice. To do the act of genera- tion between horses and mares.] Colum. lib. 7. Equienti mala cri- da brassica datur. Plin. lib. 8. cap. 63. Equas domitas sexaginta diebus equire.

Equitans, n. f. sum. possitiam. Quod est equi, quod pertinet ad equu. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. De checa, qui est d'un cheval. Ital. Di ca- valli, cavallino. Ger. Hestweider das dro Hoff ist. Hisp. Cafa de ca- valli. Pol. Kony. Vn. La loba vala. An. Of an horse.] Horat. in principio de Arte poet. Humano capiti cervicem pector equinam longere si velit. Idem 2. Epist. Vtor permissio, caudæq; pilos ut equinæ Paulatim vello. Virg. 10. Aeneid. Aere caput fulgeas, collaq; hirsuta equina.

ER. In notis antiquorum erunt vel erit. ERE. vel ERG. ergo. ERP. eripit, vel erit paratus.

Eradico, n. f. pen. l. o. p. a. Proprie significat unâ cū radice evello. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Eradicare, eradicare. Ital. Radicare, radicare. German. Ausrotzen. Hispan. Quitar d. arrancar balla la raiz. Polonice. Wyrzucenie, wyciucenie. Vngarice. Cyl- kereliv. Vngarice. Cylkereliv. Ang. To pluck up by the roots.] & Per tral- lationem pro radicitus, & omnibus modis perdo. Tacit. in And. Dii te eradicent, ita me miseram territas.

Erado, n. f. ere. ad. t. Expungere. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Radier, radier. Ital. Radere, radere. German. Ausrotzen. Hispan. Racer d. borrar. Polon. Wyciucenie. Vngarice. Ki vakarom, kirdeliv. Ang. To scrape out or away.] Col. lib. 3. Postea furculos quos inferere voles, eraduo tam al- tē quam cuncum immisisti, sed ita ne medullam, neve alterius partis corticem le das. & Vade eradere aliquem ex albo Se- natorum, est ex Senatorum numero expungere. Tacit. lib. 4. Apidium Metulam, quod in Acta Divi Augusti non juraverat, Senatorio albo erasit.

Eratus, particip. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Radé Ital. Radato. Germ. Ausgerast d. geshabt. Hisp. Rado. Pol. Wyciucenie, wyciucenie. Vngar. Ki vakarom ki kirdeliv. Ang. scraped out or away.] Plin. in Paneg. Datum est iis qui post edictum tuum in locum erasorem subditi fuerant, & equaque sunt car- teris illi etiam quibus erat non promissum. Erasorum: id est, delectorum è numero eorum qui accipiebant congiarium. Budrus.

Eranarches, chis, Collector & exactor tributorum. [i. v. m. c. l. x. v. Gal. Erarche. Ital. Erarche. German. Erarche. Hispan. Erarche. Pol. Erarche. Vngar. Erarche. Ang. Erarche.] Alciat Patereg lib. 11.

Erania pecunia, quid, & corrupte haecenus herosa apud Ju- niconstitutum in L. creditor. de solut. lectum esse Alciat. o. h. e. o. t. e. leganti ca. 25. li. Dispunct. 2. Catonius apud Plin. secundū, vo- cem Eranos interpretatur Exactores, per collationē dicens, sic Pol-